

βληθείς εἰς τὰ ἱερώτερα, νὰ σοὶ τὸ ἀναγγεῖλω ὅταν θὰ ἡδυνάμην καὶ νὰ σοὶ ἀποδείξω τὸ μέγεθος τοῦ ἔρωτός μου καὶ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν αἰσθημάτων μου ζητῶν σοὶ τὴν χεῖρά της. Ἐσιώπησα ἔκτοτε διότι ἡ τύχη δὲν ἠθέλησε νὰ μοὶ παράσχω τὴν εὐτυχίαν αὐτήν. Ἄν δὲ σοὶ τὸ λέγω σήμερον, πράττω τοῦτο διότι εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σοὶ τὸ ἀποδείξω πόσον τὴν ἡγάπων σήμερον ὁπότε ἔζησα βίον ὁλόκληρον μόνος με τὸν ἔρωτα ἐκείνον, κλείσας τὴν καρδίαν μου πρὸς πᾶσαν ἄλλην καὶ ἀποκρούσας πολλὰς εὐκαιρίας. Ὁ Βρυναῆς ἐφάνη ἐκπλαγείς, με ἠτένισε με θαυμασμόν καὶ :

— Σὺ εἶσαι ἥρως, ἀνεφώνησεν. Εἶχον δίκαιον ὅταν σὲ ἐπίστευον σιδηροῦν πάντοτε χαρακτῆρα. Ἀλλὰ τώρα σὲ ἀναγνωρίζω χαλύβδινον· διότι σὺ ἀπαξ ἀπολέσας τὴν εὐτυχίαν σου ἐκλείσας τὴν καρδίαν καὶ δὲν ὠνειροπόλησας ἄλλην, ἐνῶ ἐγὼ

— Ἐνῶ σύ ; ἠρώτησα δυσπιστῶν νῦν με τὴν σειράν μου πρὸς τὴν σοβαρότητα ὧσων περὶ τοῦ πρὸς τὴν Εὐθελίαν ἔρωτός του μοὶ διηγήθη.

— Ἐνῶ ἐγὼ, εἶπε μελαγχολικῶς, ἐξηκολούθουν ὠνειροπολῶν τὴν Εὐθελίαν μέχρι προχθές. Καὶ ὅταν ἔμαθον τὴν χρείαν της, ἐτακτοποιήσα τὰς ὑποθέσεις μου ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἠρχόμην νὰ τῇ ἐξιςτορήσω νῦν τὸν ἔρωτά μου καὶ νὰ ζητήσω τὴν χεῖρά της !

Εἰς τὴν ὁμολογίαν ταύτην τοῦ Βρυναῆ ἀπέμεινα ὡς κεραυνόπληκτος. Οὐδέποτε ἡδυνάμην νὰ ὑποπτεύσω τηλικούτον μέγεθος ἔρωτος. Καὶ ἰδὼν με ἐκεῖνος σιωπῶντα :

— Ἐννοεῖς τώρα ποῖον κτύπημα δι' ἐμέ ἦτο ὁ θάνατος αὐτῆς ;

Ἐγὼ ἐκίνουν τὴν κεφαλὴν θλιβερῶς μὴ εὐρίσκων λέξεις νὰ ἐκφράσω ὅ,τι διελογίζομην.

— Τώρα θὰ σὲ μιμηθῶ, ἐξηκολούθησεν ὁ Βρυναῆς. Θὰ κλείσω τὴν καρδίαν μου με τὴν ὀδύνην τοῦ ταφέντος ἔρωτός μου.

Καὶ περισυναΐζων τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης χειρόγραφα τοῦ προσέθηκεν :

— Ἀλλὰ τὴν κλείω πολὺ ἄργα, ἀφοῦ μέχρι σήμερον τὴν ἔτρεφον με ὄνειρα καὶ ἐλπίδας μελάνουσης εὐτυχίας !

ΣΤ'

Μετὰ μίαν ὥραν εὐρισκόμεθα εἰς Φαληρον. Ἀνεπνέομεν τὴν δρόσον τοῦ πνέοντος μπατίη καὶ ἐθαυμάζομεν τὰς καλλονὰς τῆς μαγευτικῆς παραλίας. Ὁ ἥλιος ἔδυσε, ἐπῆλθεν ἡ νύξ καὶ ἡ ἐπὶ τῆς ἡρέμου ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης σελαγίζουσα σελήνη ἐφώτιζε τὸ παρὰ τὴν ἀκτὴν δειπνόν μας. Ἡ ὁμιλία περιστραφεῖσα περὶ ὅ,τι ἀσήμενον εἶχεν ἤδη ἐξαντληθῇ καὶ ἐρροφῶμεν σιωπηλαὶ τὸν καφέν. Ὁ Βρυναῆς ἰδίως ἐφαίνετο παραδεδομένος εἰς σκέψεις βαθεῖας.

— Τί σκέπτεσαι ; ἠρώτησα ὅπως ἐξαγάγω

αὐτὸν ἀπὸ τῶν σιωπηλῶν διαλογισμῶν του.

— Σκέπτομαι, ἀπεκρίθη, ὅτι ἐν τῷ ἰδεῶδει καὶ αἰσθηματικῷ βίῳ μας πολλαὶ ἀναλογίαι ὑπάρχουσι μεταξὺ ἡμῶν τῶν δύο. Ἠγαπήσαμεν ἀμφοτέροι καὶ δὲν ἀπηλάσσαμεν τὴν εὐτυχίαν ἣν ὠνειροπολήσαμεν. Ἐγράψαμεν καὶ οἱ δύο στίχους μόνον ὅταν ἡ καρδία μας ἠσθάνθη παλμούς ἔρωτος ἢ ὀδύνης, ἐλπίδος ἢ ἀπελπισίας. Τὰ πρῶτά μας ποιήματα ἦσαν ἀφιερωμένα εἰς τὸν ἔρωτά μας καὶ ἐδημοσιεύησαν ὅταν ἡ καρδία ἐθρήνηε τὴν ἀπώλειαν τῆς εὐδαιμονίας της !

Ὁ Βρυναῆς ἀνεχώρησε μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Ἀγγλίαν καὶ πάλιν, ὅπου διάγει βίον ἀποχωρητοῦ, θεραπεύων ἐναλλάξ τὸν κερδῶν καὶ τὸν λόγιον Ἑρμῆν.

M*.

Στατιστικαὶ σημειώσεις

ΠΕΡΙ ΚΡΗΤΗΣ

Α'

Διοικητικὴ καὶ δικαστικὴ διαίρεσις.

Ἡ μεγαλόνησος τῆς Μεσογείου Κρήτη διοικητικῶς μὲν διαιρεῖται εἰς πέντε Διοικήσεις, ὑποδιαιρουμένας εἰς δεκατρία ἐπαρχεῖα, ἀποτελούμενα ἐξ ὀγδοήκοντα ὀκτὼ Δήμων, οἵτινες περιλαμβάνουσιν ἐν συνόλῳ 1133 πόλεις καὶ χωρία, καὶ διοικεῖται ὑπὸ Γενικοῦ Διοικητοῦ Χριστιανοῦ, δύο Διοικητῶν Χριστιανῶν καὶ δύο Μωαμεθανῶν, ὀκτὼ Ἐπαρχῶν Χριστιανῶν καὶ πέντε Μωαμεθανῶν. — Δικαστικὰς δ' ἀρχὰς ἀριθμεῖ ἐν Ἐφετεῖον ἢ Κακουρογοδικεῖον, πέντε Πρωτοδικεῖα, τρία Ἐμποροδικεῖα καὶ εἰκοσιτρία Εἰρηνοδικεῖα.

Β'

Πληθυσμός.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς νήσου κατ' ἐπίσημον ἀπογραφὴν τοῦ 1881 ἀνέρχεται εἰς 279,192 ψυχὰς, ἥτοι 142,248 ἄρρενας καὶ 136,944 θήλειαι ("Ἴδε ἐφ. Κρήτην ἀριθ. 617). Ἐξ αὐτῶν 204,781 εἰσὶ χριστιανοὶ, 73,487 Μωαμεθανοὶ, 254 Καθολικοὶ, 17 Διαμαρτυρόμενοι, 646 Ἰσραηλῖται καὶ 7 Ἀρμένιοι. Ἀπεγράφησαν δ' ὡς ἀκολουθῶς: 276,235 ὡς κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν πόλεων, 894 ἐν ταῖς Μοναῖς, 147 εἰς τοὺς Τεκέδες, 444 ἐν ταῖς φυλακαῖς, 75 ἐν τοῖς νοσοκομείοις καὶ 1397 ὡς ἀποτελοῦντες τὴν ἐγγύριον χωροφυλακίαν.

Γ'

Παραγωγή.

Κατὰ τὰς ἐτησίους δημοσίας προσόδους τοῦ ἀφόρου ἔτους 1879 καὶ τοῦ εὐφόρου 1880, ἐπὶ τῇ βάσει ἀξιολύσεων πηγῶν, ἥτοι ἀπολογισμῶν

της Γενικής Διοικήσεως καὶ τ.τ. ἐντὸς τῶν δύο ἐτῶν παρήχθησαν τὰ ἐξῆς: ἔλαιον ἀξίας 84, 552,468 γροσίων, προϊόντα προβάτων 52, 462,000 γροσίων, δημητριακοὶ καρποὶ καὶ ἄλλα διάφορα προϊόντα 108,400,545 γροσίων· ἡτοι ἡ ἀξία διетуῶν παραγωγῆς ἀνῆλθεν εἰς 245,415,013 γρόσια. Ἄρα ὁ μέσος ὅρος τῆς ἐτησίαις παραγωγῆς ὑπολογίζεται εἰς 1,227, 075 λίρας Τουρκίας.

Ἐλαίου δὲ παρήχθησαν κατὰ μὲν τὸ ἄφορον ἔτος 1,018,446 ὀκάδες, κατὰ δὲ τὸ εὐφορον 20,119,761 ὀκάδες, ἡτοι κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίως 10,569,103 ὀκάδας ἐλαίου.

Δ'

Ἐξαγωγή.

Ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ παραγομένων προϊόντων ὁ σάπων καὶ τὸ ἔλαιον κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῇ εξαγωγῇ. Οὕτως ἀφαιρουμένων 5, 583,840 ὀκάδων ἐλαίου ἐκ τῆς διетуῶν παραγωγῆς, ἡτοι δέκα ὀκάδων ἐτησίως κατ' ἄτομον, διὰ τὴν ἐγγύριον κατανάλωσιν, ὑπολείπεται πρὸς εξαγωγὴν κατὰ διετίαν 15,554,366 ὀκάδες.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Savary, Γάλλου περιηγηθέντος τὴν Κρήτην ἐν ἔτει 1779, ἐτησίως ἐξήγετο τότε τῆς νήσου ἔλαιον μόνον 2,160, 000 ὀκάδες. Ἡ σπουδαία αὕτη διαφορά μεταξὺ τῆς εξαγωγῆς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ τῆς σημερινῆς ἀποδοτέα κατὰ πρῶτον μὲν λόγον εἰς τὴν χρῆσιν τῶν νέων σιδηρῶν ἐλαιοπιεστηρίων, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὴν ἐπιγενομένην ἐλαιοφυτείαν. Μόνον ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῶν ἐργαστασιάρχης Οὐστὰ Ῥεσιδ μ' ἐπληροφόρησεν, ὅτι ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐτῶν κατεσκευάσεν 850—900 ταιῦτα.

Κατὰ δεύτερον λόγον ἐξάγονται χαρούπια, βελανίδια, τυρὸς καὶ γαλακτερά, οἶνοι, κάσταναι, πορτοκάλια, σταφίδες, σπόγγοι, μέταξα, ἔρια· καὶ κατὰ τρίτον βρώμη, λεμόνια, κίτρα, μέσπιλα, μανταρίνια, κρόμμυα, μέλι, κηρὸς, ἐλαῖαι, πικρὰ καὶ γλυκὰ ἀμύγδαλα, κοχλίας, οἶνον πνευμα, ἀνθόνερον, δαφνέλαιον, μυρτόφυλλα, δίκταμος, νάξιοι λίθοι, ἐγχειρίδια, ῥάβδοι, μάλλινα σκεπάσματα, χαλαμάδες, ῥάκη, ἐφθαρμένα μέταλλα, ὀστᾶ, πίτυς καὶ ἀκατέργαστα δέρματα προβάτων, αἰγῶν, βοῶν, λαγῶν καὶ ζουρίδων.

Ὁ Savary ἐν Κρητικαῖς ἐπιστολαῖς (σελ. 149) ἀναφέρει ὅτι ἡ εξαγωγή τῆς νήσου πρὸ αἰῶνος ἀνῆρχετο εἰς 5,226,666 φράγκα, ἡτοι 26,133,330 γρόσια.

Ἡ ἀξία τῶν ἐξαχθέντων ἐν ἔτει 1874 (Τουρκικὸν κρητικὸν ἡμερολόγιον τοῦ 1299 σελ. 147) ἀνῆλθεν εἰς 9,240,500 γρόσια διὰ τὴν Τουρκίαν καὶ 24,209,600 γρόσια διὰ τὸ ἐξωτερικόν· ἐν συνόλῳ ἐτελωνίσθησαν ἀντικει-

μένα εξαγωγῆς ἀξίας 33,450,100 γροσίων.

Ἐν ἔτει 1875 ἡ ἀξία τῶν μὲν εἰς Τουρκίαν ἐξαχθέντων ἀνῆλθεν εἰς 24,204,600 γρόσια, τῶν δ' εἰς χώρας ξένας εἰς 19,242,900 γρόσια, καὶ ἐν συνόλῳ εἰς 43,447,500 γρόσια [Τουρκ. κρητ. ἡμερ. 1293 σελ. 155], ποσὸν ἀνώτατον διὰ τὴν εξαγωγὴν τῆς Κρήτης, ὅπερ μόνῃ ἡ εξαγωγή τοῦ 1882-83 δυνατὸν νὰ φθάσῃ, ἔνεκα τῆς μεγίστης ἀφθονίας τοῦ ἐλαίου.

Μεταγενεστέρως πληροφορίας περὶ εξαγωγῆς εὐρίσκομεν ἐν ἐκθέσει τῆς Διευθύνσεως τῶν Τελωνείων Κρήτης, δημοσιευθεῖσα περιληπτικῶς ἐν τῇ «Πατρίδι» καθ' ἣν ἐν ἔτει 1879 ἐξήχθησαν ἀντικείμενα ἀξίας 28,204,780 γροσίων, καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1880 ἀξίας 35,282,698 γροσίων.

Ε'

Εἰσαγωγή.

Τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα ἀντικείμενα εἰσὶ τὰ ἐξῆς: πάντοσειδῆ ὑφάσματα, μέταλλα, ἐπιπλα, φάρμακα, βιομηχανικὰ ἐργαλεῖα, πῆλινα καὶ ὑάλινα σκεύη, πετρελαῖον, ποτὰ, πάστα, ἀρώματα, καπνὰ, καφές, ζάχαρις, ὀρύζια, ἄλευρα, ὀσπρία, δημητριακοὶ καρποὶ, παστά, βούτυρον, βαφαί, δέρματα κατεργασμένα, βουβαλοδέρματα ἀκατέργαστα, ἀνθρακες καὶ ξυλεῖα καύσιμος καὶ οἰκοδομήσιμος.

Κατὰ τὰ προμνησθέντα ἡμερολόγια ἡ ἀξία τῶν μὲν ἐν ἔτει 1874 εἰσαχθέντων ἀντικειμένων ἀνῆλθεν εἰς 13,227,099 γρόσια, τῶν δ' ἐν ἔτει 1875 εἰς γρόσια 15,152,462.—Ἐν ἔτει δὲ 1879 εἰσήχθησαν κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ Τελωνείου ἀξίας 16,956,425 γροσίων καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1880 ἀξίας 17,834,000 γροσίων.

ΣΤ'

Γενικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ εξαγωγῆς.

Ἀξιοσημείωτον καθ' ἡμᾶς ὅτι, ἐνῶ τῇ εξαγωγῇ τῶν ἐτῶν 1874, 1875, 1879, καὶ 1880 παρατηρεῖται λίαν δυσανάλογος αὐξομειώσεις, ἐξ ἐναντίας ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῶν αὐτῶν ἐτῶν παρατηρεῖται βαθμιαία αὐξήσις. Ἡ ποικιλία αὕτη τῆς αὐξήσεως καὶ ἐλαττώσεως τῆς εἰσαγωγῆς καὶ εξαγωγῆς ἀποδοτέα εἰς πολλὰ αἵτια, ἢ λεπτομερὲς ἐξερεύνησις τῶν ὁποίων οὐ τοῦ παρόντος.

Τὸ αὐτὸ παρετήρησεν ἄλλοτε ὁ Ἐξ. Κ. Φωτιάδης, πρῶτον Σύμβουλος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, ἐν πραγματείᾳ τοῦ τινι, ὑπὸ τὸν τίτλον «Χρῆζομεν μεγαλητέρων φώτων», σύγκρισιν ποιούμενος ἐπὶ τῆς προόδου τοῦ τόπου τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῆς εξαγωγῆς· ἔγραφε δὲ τάδε: «Ἐν ἔτει 1779 ἐξήχθησαν τοῦ λιμένος Χανίων μόνον διὰ τὴν Γαλλίαν προϊόντα ἀξίας 8,950, 000 γροσίων καὶ εἰσήχθησαν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐμπορεύματα γαλλικὰ ἀξίας 2,750,000

γροσίων· κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1864 εἶχομεν εξαγωγὴν 371.000 λιρῶν στερλινῶν καὶ εἰσαγωγὴν 574.000».

Ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν ἀνωτέρω ὑπολογίζεται, ὅτι ἡ ἐτήσια εξαγωγή Κρήτης εἶναι ἴση πρὸς τὸ τέταρτον περίπου τῆς ἐτήσιας παραγωγῆς, ἡ δ' εἰσαγωγή εἶναι πάντοτε σχεδὸν ἐλάσσων τῆς εξαγωγῆς καὶ εἰδικώτερον, ἡ μὲν αὐξομειώσεις τῆς εξαγωγῆς ἀποδοτέα πρὸς τὴν ἀφορίαν ἢ εὐφορίαν τοῦ ἔτους, εἰς δὲ τὴν τακτικὴν βαθμιαίαν αὐξησιν τῆς εἰσαγωγῆς, κατὰ τὰ τελευταῖα μάλιστα ἔτη, παρέχουσι τὴν ἀφορμὴν τὸ στασίμων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἡ ἔλλειψις οὐσιωδῶν στοιχείων πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ὑποστήριξιν τῆς γεωργίας καὶ ἡ ὁσημέραι πολυπλασιασμοὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ βίου.

Χανία, τῇ 24 Ἰουλίου 1883.

Γ. ΙΑΚ. ΚΑΛΑΪΤΑΚΗΣ

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Ἡμέραν τινὰ, ἐνῷ περιεπάτου μετὰ φίλου μου πλησίον τῆς παραλίας, παρετήρησα κοιμώμενον ἐπὶ τοῦ σκληροῦ ἐδάφους ἄνθρωπον, οὕτως τὰ ἐνδύματα ἐμαρτύρουσιν τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν· πῖλος παλαιὸς καὶ τετριμμένος ἦτο καταβιδασμένος ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν του, τὸ μαῦρον ἐνδύμα του ἦτο ἐσχισμένον καὶ ἄνευ κομβίων, αἱ δὲ περικνημίδες του εἶχον κατατριβῆ διὰ τῶν ὀπῶν τῶν ὑποδημάτων του· ὁ πῶγων αὐτοῦ ἐφαίνετο ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἀξυρίστος.

Ἀμφότεροι, ὁ φίλος μου καὶ ἐγὼ, ἡσθάνθημεν ἀμέσως τὸ αὐτὸ αἶσθημα συμπαθείας, καὶ ἐστάθημεν θεωροῦντες τὸ οἰκτρὸν δεῖγμα ἐκεῖνο τῆς δυστυχίας.

Παρακῆρμα, χωρὶς νὰ εἰπῶ λέξιν, ἐξήγαγον ἐκ τοῦ θυλακίου μου ἓν πεντόφραγκον, καὶ θέτων αὐτὸ ἐπὶ τῆς παλάμης μου τὸ ἔδειξα πρὸς τὸν σύντροφόν μου. Ἐνόησε τὸν σκοπὸν μου ἐκείνος, καὶ πλουσιώτερος ὢν ἔθεσε δύο πεντόφραγκα πλησίον τοῦ ἰδικοῦ μου. Τὰ περιετύλιξα καλῶς ἐντὸς τεμαχίου χάρτου, καὶ κάμνων μικρὰν στροφὴν ἐπροχώρησα σχεδὸν ἔρπων πρὸς τὸν κοιμώμενον ἐκεῖνον ἄνθρωπον. Παρετήρησα ὅτι ἦτο ἀνοικτὸν τὸ θυλάκιον τῆς περισκελίδος αὐτοῦ, θυλάκιον, τὸ ὁποῖον πολυτάλως βέβαια θὰ ἠρεύνησεν εἰς μάτην. Ἐπλησίασα βαδίζων ἐλαφρῶς καὶ ἰστάμενος ἐκάστοτε μὴ ἐξυπνήσῃ αὐτὸν ὁ θόρυβος τῶν βημάτων μου· οὐδέποτε γὰρ θέλουσα νὰ καταλάβῃ ἐξ ἀπροόπτου πτηνὸν τι ἔδειξε πλειοτέραν ὑπομονήν, ἐπροχώρησε μετὰ πλειοτέρας ἐπιτηδεότητος καὶ σιωπῆς· οὐδέποτε κλέπτῃς ἐκράτησεν οὕτω τὴν ἀναπνοήν του. Ἐφθασα οὕτω ὀπίσθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ κοιμωμένου, ἐνταῦθα δὲ ἀνέπνευσά ἀπαξ ἐλευθέρως. Ἐπειτα ἐκλινά-

πρὸς αὐτὸν βραδέως καὶ ἐλαφρῶς, ἐξέτεινα τὸν βραχίονα καὶ εἰσῆγαγον ἡσυχῶς τὴν χεῖρά μου εἰς τὸ χαῖνον ἐκεῖνο καὶ πεινάλειον θυλάκιον, ἐν ᾧ ἀφῆκα τὸ μικρὸν δέμα. Εἶτα ἀπέσυρα τὴν χεῖρά μου, ἀνῆγέρθη, καὶ ἀπεμακρύνθη μετὰ τῆς αὐτῆς προσοχῆς· ὁ ταλαίπωρος ἐκεῖνος δὲν εἶχε ἐξυπνήσει.

Ω! τὸν καλὸν ἄνθρωπον πόσῃ ἡδονῇ μὲς ἐπροξένησε τὴν ἡμέραν ἐκείνην! Καὶ πῶς ἐπεθυμοῦμεν νὰ τῷ εἶχαμεν δώσει περισσύτερα ἔτι ἐξ εὐγνωμοσύνης! Ἐὰν ποτὲ κατὰ τύχην οἱ ὀφθαλμοὶ του πέσωσιν ἐπὶ τῶν γραμμῶν τούτων, ἅς δεχθῇ τὰς εὐχαριστίας μας.

Alphonse Karr.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς ἐστιατόριον :

Εἰς τῶν πελατῶν παραπονεῖται ὅτι τὸ μπιρρέκι του δὲν εἶνε πρόσφατο.

— Κύτταζε, λέγει πρὸς τὸν ὑπρέτην, τί ἄσχημη μυρωδιὰ βγάνει!

— Μὲ συγχωρεῖτε, ἀπαντᾷ οὗτος δεικνύων τὸν παρακαθήμενον τρώοντα μετὰ πολλῆς ὀρέξεως, ἡ μυρωδιὰ εἶνε τοῦ ψαριοῦ ποῦ τρώγει ὁ κύριος!

— Ὁ Ἀγαθόπουλος καταταχθεὶς εἰς τὸν στρατὸν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν εἶνε σήμερον ἀνθυπολοχαγός. Πρὶν τῶν ἡμερῶν ἐπετῆρει εἰς τὰ γυμνάσια τῶν νεοσυλλέκτων. Ὁ λοχίας προγυμναστής ἀνέπτυσσε τὰς κινήσεις :

— Μὲ τὸ ἐν, ἔλεγε, σηκώνετε ὅλοι τὸν ἀριστερὸν πόδα καὶ τὸν κρατεῖτε μετέωρον ἕως ὅτου ἀκούσητε τὸ πρόσταγμα δῦα.

Δοθέντος τοῦ προστάγματος ὁ Ἀγαθόπουλος παρατηρεῖ πολὺ πλησίον δύο πόδας ὑψωμένους, ἕνα δεξιὸν παρὰ ἕνα ἀριστερόν. Καὶ χωρὶς νὰ σκεφθῇ, ὅτι κατὰ λάθος νεοσύλλεκτός τις ὑψωσε τὸν δεξιὸν πόδα παρὰ τὸν ἀριστερόν τοῦ παραστάτου αὐτοῦ, ὁ Ἀγαθόπουλος λίαν σοβαρῶς φωνάζει :

— Ποῖος εἶνε αὐτός ὁ ὁποῖος κρατεῖ καὶ τοὺς δύο πόδας ταυτοχρόνως ὑψωμένους!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ ἄνθρωπος, ὁ φανταζόμενος ὅτι τὸ ὑπέριστατον ἀγαθὸν εἶνε ἡ ζωὴ, ἐξευτελίζει τὴν ψυχὴν του.

Ὁ ἀργὸς ὁμοιάζει πρὸς τὸ λιμνάζον ὕδωρ, τὸ ὁποῖον σήπεται.